

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 14 Ročník XXI

18. srpna 2024

*„Všechno, co nás dráždí na jiných,
může vést k pochopení sebe sama“*

(Carl Gustav Jung)

Milí farníci,

prázdniny, tedy „okurková sezóna“, se překloupily do druhé poloviny. Léto je moje oblíbené období. A kdyby tak bylo celý rok, vůbec bych se nezlobil. Pout' na Třemšíně se vydařila, neboť jsme vždy vydáni na milost a nemilost počasí. To mě přivádí k analogii ke společenskému klimatu, v němž jsme vydáváni na milost i nemilost lidem, kteří dostali mandát tvořit klima veřejného, politického a ekonomického života. V něm pak žijeme, musíme žít. Někdo se veze na vlně prospěchu bez ohledu na důsledky, hlavně že dostal lukrativní post – takových lidí není (překvapivě) nikdy málo. Jiní se snaží v rámci svého mandátu usilovat o právo a spravedlnost, o život v pravdě – a takových je vždy (kupodivu) mnohem méně. Není to nic nového pod sluncem. Jen to ukazuje na lidskou falešnost a prolhanost, s níž se mnozí vydávají do „medvědí služby“ národu, nebo spíše impériím a ideologiím, které nadřazují nad zájmy vlastních občanů a nad samotné základy rodiny. Ukázkou je Prag Pride („Pochod hrdosti“ LGBT atd.) jasně odhaluje charaktery většiny politiků a jejich morální a duchovní úroveň - jejich zesměšňování, pohrdání a dokonce kriminalizování neziskovky Hnutí pro rodinu, která hájí definici manželství a rodiny, je vrcholem politické arogance a podrazu na voličích a všech normálních lidí. Gender je beze sporu ideologie. Stejně to bylo se světovým experimentem pod názvem Kovid, jenž odhalil farmabyznys, slabomyslnou politickou iracionalitu a sílu živočišného strachu. A stejně je to s válkou na Ukrajině, která již na dřevě odhaluje cílenou diplomatickou neschopnost a preferenci cizích zájmů na úkor lidských životů. Počasí neovlivníme, ale mandáty a společenské klima ano. Kéž nás Bůh při zdravém rozumu zachovati ráčí! Pokojné léto přeje a žehná

†! pater Petr

Nebe má přísné imigrační zákony. Peklo má otevřené hranice.

Když v reakci na invazi migrantů prohlásila německá kancléřka Angela Merkelová „My to dokážeme!“, důvěřiví Němci se jí opomněli zeptat, za jakou cenu. Dnes, když už se Němci kvůli radikálním islamistům přestávají cítit bezpečně ve vlastní zemi, nebere jim bývalá kancléřka telefon. Pracuje prý na svých pamětech. Kapitulu „Nedokázali jsme to“ si v ní ale přečteme stěží.

Murphyho zákon konstatuje: „Může-li se něco pokazit, pokazí se to.“ Politika v tom není výjimkou. Zcela marně se gentlemansky poskytuje novým vládám sto dní hájení. Je předem jasné, že kam vkročí politik, sto let tráva neporoste. Sebevědomé „my to dokážeme“ bylo ve skutečnosti kletbou, která Němcům znemožnila bránit se, pokud to ještě šlo bez občanské války. Na kancléřku zcela seděl zákon z politické murphologie: „Zachováš-li si chladnou hlavu, když ji všichni kolem už ztratili, pak jsi určitě nepochopil, o co běží.“

S přihlédnutím k Murphyho pravidlu není radno riskovat, neboť risk v politice přináší zisk pouze hrstce spekulantů. Občanům nikdy. Rizikem byla prokazatelně sázka na ekonomickou globalizaci. Ta zavinila propustnost hranic a rozvolnění azylových zákonů. Rizikem bylo nadřazení lidských práv právům občanským. Rizikem byl experiment s multikulturním mixováním domorodců s živelně příchozími cizinci jiné víry, odlišných návyků a mravů. Ve všech těchto případech se to, co mohlo, také zákonitě pokazilo.

Kletba Angely Merkelové se projevuje růstem kriminality, stagnací, či poklesem životní úrovně, ale také tlakem na takzvanou politickou korektnost. Tou se myslí omezování svobody slova, cenzura názorů, které jsou k imigraci a imigrantům kritické. Až poslední dobou se smí nahlas poznamenat, že existují no go zóny, že jsou vlaky, ve kterých je pro průvodčí riskantní kontrolovat jízdenky, že v německých školách jsou muslimskou drobotinou šikanováni německé děti, a na německých ulicích jsou v noci v nebezpečí osamělé německé ženy. A koupaliště že nezbyvá než obehnat před agresivními migranty třímetrovým plotem s ostnatým drátem.

U politiků jsme vždy na pochybách, zda škodí z neschopnosti, anebo schválně. Co na první pohled vypadá jako nezvládnutá migrace, může být promyšlená intrika. Loutkovodičům kancléřky Angely se dost možná zachtělo podusit domorodce, co už si blahobytně žili nad poměry. Oligarchové jsou na dobře zajištěné občany alergičtí. Přijde jim, že si moc vyskakují, a jsou rozežraní. Vysát ze společnosti

zbytečně přebývající peníze je osvědčený recept, jak dostat lid pod kontrolu. Zaplavit Německo migranty nebylo od Angely nutně humánní. Možná to bylo cynicky chytré.

Při pohledu do Německa se logicky nabízí otázka, jakým zázrakem se stalo, že jsme byli kletby Angely Merkelové ušetřeni. Jakkoli to může působit neuvěřitelně, vdčíme za to jedinému nenápadnému muži, který v letech 1992 až 2017 ředil odbor azylové a migrační politiky ministerstva vnitra. Jmenoval se Tomáš Haišman. V devadesátých letech vytvářel zásady českého přístupu k běžencům, a pak v čele odboru s tisícovkou zaměstnanců dvacet let rozhodoval o osudech žadatelů o azyl v tuzemsku.

Tomáš Haišman hned zkraje věděl, že současnou uprechlickou vlnu z islámského světa tvoří výhradně ekonomičtí migranti, a veřejně kritizoval záměr Evropské unie přerозdělávat migranty mezi členské země. I když to tak nikdy neřekl, řídil se tradiční zásadou „v naší zemi nemáme cizince rádi“. Haišmanově přísné azylové procedury vyhověli pouze lidé, kteří z nějakého důvodu měli k naší zemi dobrý vztah. Lidé, kteří nás mají rádi.

Tomáš Haišman zemřel v březnu 2018 po těžké nemoci, v 66 letech. Dnes se musí ohledně Rakušanova migračního paktu obracet v hrobě. Právě vzhledem k tomu, čeho jsme dnes v Evropě svědky, je úkolem pro příští vládu udělit Tomáši Haišmanovi in memoriam vysoké státní vyznamenání. A postavit mu sochu.

(Ivan Hoffman, Radio Universum)

Svoboda

Kardinál Štěpán Trochta „zlobil“. Nepochybně to byl člověk srdečný, otevřený, „člověk dialogu“, jak se dnes s oblibou říká. Ale taky důsledný. Muž Tradice a pevné víry.

Za první republiky vydupal ze země salesiánské středisko v Ostravě a v pražských Kobylisích, s elegantním modernistickým kostelem sv. Terezie od Dítěte Ježíše. Za války trápil dialogem Němce, kteří ho za to určili k likvidaci postupně v Terezíně, Buchenwaldu a Dachau. Přežil zázrakem a roku 1947 se stal 17. biskupem litoměřickým. Dialogem od práce rušil též komunisty a ti ho na oplátku odsoudili na 25 let, z nichž šest si odseděl. Poté, přestože nesměl, vysvětil na kněze Ladislava Kubička a pár dalších. V roce 1968 se vrací na biskupský stolec a je tajně jmenován kardinálem. Umírá roku 1974 po několikahodinovém dialogu s opilým církevním tajemníkem, který ho doslova „uřval“ k smrti. Už te-

dy žel Bohu nezjistíme, jak by dopadl dneska, kdyby předložil k dialogu třeba tato svá slova z roku 1947:

„Každé osvobození, které se vymknulo rámci přirozeného a pozitivního zákona Božího, bylo vlastně příčinou nového otroctví. Každé přehnané povýšení člověka jej vypudilo z jeho přirozeného prostředí, takže úplně ztratil orientaci v cizím světě, ve kterém se náhle ocitl. Třeštění po svobodě se stalo přímo mythem pokroku, něčím nejasným a neprůhledným, a tento mythus pokroku byl postaven na kandelábr jako protiváha, řekněme, takového středověkého temna“...

Moderní svět nebude moci ve skutečnosti nikdy poučovat Církev o svobodě. Žádná instituce ani myšlenková soustava nehájila nikdy lidskou svobodu s takovým důrazem a s takovou neústupností, která se netřásla ani před mučednickou smrtí, jako Církev katolická a její věrní synové. Svoboda člověka je opravdu článkem víry a tento článek nebude nikdy vyškrtnut z pravd, která Církev hlásá, poněvadž je jedním z nejsvětějších a poněvadž zdůrazňuje jakousi účast svobody člověka na svobodě Boží.

Od Trochtova pohřbu, na němž Karol Wojtyła pronesl slova o jeho mučednictví, letos uplynulo 50 let. V současnosti probíhá beatifikační proces.

(Jan Šindelka, RC Monitor)

Modlitba „Odříkám se tě, satane!“

Co si myslíš o těch, kdo se uchylují k čarování a k amuletům? Nevíš nic o mimořádných účincích Kristova kříže? Vždyť kříž zničil smrt, porazil hřích, vyprázdnil peklo, výrazně oslabil démonovu moc!

Proto vás snažně prosím, abyste se odřekli těchto falešných prostředků. Mějte důvěru v následující slova: „Odříkám se tě, satane!“ To je opravdu pomoc a opora. Podobně jako se nikdo neopovázá vyjít na náměstí bez oblečení, tak také nikdy nesmíš vyjít z domu, aniž bys pronesl tato slova: Odříkám se tě, satane. Odříkám se tvého planého chvástání. Zříkám se toho, abych se ti klaněl. Chci přilnout výhradně k tobě, Kriste.“ Nikdy nevycházej ze svého příbytku, aniž bys pronesl tato slova, která pro tebe budou jako hůl, zbroj a nepřemožitelná síla. Společně s těmito slovy se na čele poznamenej znamením Kristova kříže.

(Jan Zlatoústý, Katecheze pro novokřtěnce 2,5)

Oznámení

V neděli 1. 9.

při mši svaté si s učiteli, školáky a studenty vyprosíme Boží požehnání pro nový školní rok, učiníme sbírku na naše bohoslovce a poděkujeme za letošní úrodu.

Den		Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 19. srpna do 1. září 2024				
		Starý Rožmitál		Hvozdřany	Bělčice	Ostatní
		farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého			
Pondělí	19. 8.					
Úterý	20. 8.					
Středa	21. 8.		18,00 volná intence / adorace			14,30 mše sv. Centrum soc. sl.
Čtvrtek	22. 8.				17,00 mše sv.	
Pátek	23. 8.		17,00 zpověď, 17,30 růženec 18,00 za rodiče Kovaříkovy a děti			
Sobota	24. 8.					
Neděle	25. 8.	8,30 mše na poděkování za 80 let života		10,10 b. sl.	11,15 mše sv.	
Pondělí	26. 8.		---			
Úterý	27. 8.		---			
Středa	28. 8.		18,00 růženec			
Čtvrtek	29. 8.				17,00 růženec	
Pátek	30. 8.		18,00 růženec			
Sobota	31. 8.					
Neděle	1. 9.	8,30 za rodiny Sýkorovu a Kodatovu Sbírka na bohoslovce Modlitba za nový školní rok Poděkování za úrodu		10,10 mše sv.	11,15 b. sl.	

13. října 1884 měl papež Lev XIII. v době, kdy celebroid mši svatou, zvláštní vidění. Když papež popisoval hrůzu tohoto vidění, které se týkalo budoucnosti církve v období asi jednoho století kdy moc Satana dosáhne z Božího dopuštění svého vrcholu, byl bledý jako smrt. Slyšel náhle rozmlouvat dva hlasy, jeden sladký a druhý hrozný a drsný, které zaznívaly z blízkosti svatostánku. Papež ihned pochopil, že sladký hlas patří našemu Pánu Ježíši a ten hrubý satanovi.

Lev XIII. byl tímto zážitkem tak zdrcen, že ihned napsal modlitbu ke cti svatého archanděla Michaela na ochranu církve. Rovněž nařídil, aby se tuto modlitbu modlili kněží a lid veřejně při každé mši svaté. Sv. Jan Pavel II. v r. 1987 napsal tuto podobnou, delší modlitbu:

Velebný kníže andělských kůrů, statečný obránce Nejvyššího Boha, vroucný milovníku Boží slávy, postrachu vzbouřených andělů a radosti andělů spravedlivých, svatý archanděli Michaeli, v touze patřit mezi tvé ctitele se ti odevzdávám a zasvěcuji. Odevzdávám pod tvou bdělou ochranu svou rodinu, práci, přátele a všechno, co mám. Jsem jen ubohý hříšník a neméně ubohá je moje oběť, ale ty nepohrdáš city mého srdce. Pamatuji, že ode dneška jsem pod tvou zvláštní ochranou, a proto tě prosím, neopouštěj mě po celý můj život. Vypros mi u Pána odpuštění mých četných a těžkých hříchů, milost milovat celým srdcem mého Boha, drahého spasitele Ježíše Krista, nejlíbeznější Pannu Marii a všechny lidi, milované Bohem Otcem a vykoupené Synem Božím. Vyprošuj mi veškerou pomoc potřebnou k získání slávy nebeské koruny. Chraň mě vždycky před nepřáteli mé duše, především v posledním okamžiku mého života. Přispěj mi na pomoc, slavný archanděli, buď se mnou v mých duchovních bojích, vzdal ode mě pekelné čelisti pyšného anděla, kterého jsi přemohl a pokořil, když byl boj na nebi. Uved' mě před trůn nejvyššího Boha, ať spolu s tebou, svatý Michaeli archanděli, a se všemi ostatními anděly, zvěstují čest, slávu a chválu toho, který žije a kraluje na věky věků. Amen.